

Arrest

nr. 270 145 van 21 maart 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. KEULEN
Koningin Astridlaan 77
3500 HASSELT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Noord-Macedonische nationaliteit te zijn, op 9 september 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 augustus 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 16 september 2021 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 februari 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 maart 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat J. KEULEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

In het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming verklaarde u afkomstig te zijn van Kumanovë (Noord-Macedonië). U bent van Albanese etnische origine en bezit de Noord-Macedonische nationaliteit. Op 30 maart 2013 trouwde u met G.P.Z. (...) (O.V. X) met wie u twee kinderen kreeg. Uw oom X.R. (...), een ex-lid van UÇK-M (Ushtria Çlirimtare Kombëtare; Macedonisch Nationaal Bevrijdingsleger) was in 2015 in de regio Kumanovë kandidaat-voorzitter voor de BDI (Bashkimi Demokratik për Integritet; Democratische Eenheid voor Integratie), de grootste Albanese politieke partij van Noord-Macedonië. Partijvoorzitter X besliste echter een familielid van hem aan te stellen zonder

verkiezingen te houden. Uw oom verklaarde ongeveer in juni 2015 tegenover de media dat hij geliquideerd zou worden. Op 23 juli 2015 werd uw oom vermoord. De moordenaar, Bajram L. (...), werd gearresteerd en in eerste aanleg veroordeeld tot een gevangenisstraf van twee jaar. De familie van uw oom ging in beroep tegen dit vonnis. In het kader van deze beroepsprocedure werd Bajram veroordeeld tot een gevangenisstraf van vijf of zeven jaar. Ook tegen deze beslissing ging de familie van uw oom in beroep. Deze procedure is nog steeds hangende. Bajram wist intussen via zijn politieke connecties naar Kosovo te vluchten. U wilde gerechtigheid en onderzocht de moord op uw oom. Twee of drie maanden na de moord hoorde u dat er een derde wapen aanwezig was op de plaats-delict. Dit stond niet vermeld in het politieverlag. U trachtte dit aan te kaarten bij uw hiërarchische meerderen maar vond geen gehoor omdat ze allemaal politiek benoemd zijn. Voorts ging u mee betogen op straat tegen de manier waarop het onderzoek gevoerd werd. Daarnaast begon u in 2016 telefonische bedreigingen te ontvangen van een anoniem nummer waarin u te horen kreeg dat uw familie schade zou worden aangericht indien u niet stopte met uw onderzoek. Sindsdien kreeg u ongeveer elke drie of vier weken dergelijke dreigtelefoons. Na ongeveer drie of vier maanden begon ook uw echtgenote dergelijke dreigtelefoons te krijgen. Jullie deden hiervan nooit aangifte bij de politie omdat uw belagers machtig zijn. Eind mei 2018 werd uw echtgenote achtervolgd door een auto. Ze wist echter te ontkomen. Op 28 juli 2018 werd uw echtgenote opnieuw achtervolgd, ditmaal door drie personen in twee auto's. Haar belagers hielden haar tegen en verkrachtten haar. Ze zeiden tegen haar dat haar gezin geliquideerd zou worden indien ze aangifte zou doen. Diezelfde nacht kreeg u telefoon toen u op uw werk was. U kreeg te horen dat dit het resultaat was en dat u meer zou meemaken indien u nog verder ging met uw onderzoek. U belde direct uw echtgenote maar zij nam niet op. U vroeg uw chef Goze T. (...) om naar huis te mogen gaan maar hij weigerde dit. Ongeveer een half uur of een uur later belde uw echtgenote u wenend op met de boodschap dat ze niet verder wilde leven. Ze was amper in staat om te praten omwille van twee gebroken ribben en een gebroken voet. U vroeg opnieuw aan uw chef om te mogen vertrekken maar hij weigerde dit. U bleef nog de hele nacht op uw werk en vroeg een aantal collega's wat u moest ondernemen. De meesten raadden u aan geen aangifte te doen bij de politie omdat het te gevaarlijk zou zijn. U keerde de volgende ochtend terug naar huis en bracht uw echtgenote naar het ziekenhuis. Jullie deden van dit incident geen aangifte. Op 19 oktober 2018 werd u overgeplaatst naar het dorp Matec in de gemeente Lipkov. Dit dorp ligt vlakbij het dorp vanwaar de moordenaar van uw oom afkomstig is. U werd er slecht behandeld door de lokale politiecommandant Ilas F. (...). Hij gaf u telkens de gevaarlijkste opdrachten in de hoop dat u iets zou overkomen. Op 23 april 2019 brak u uw been. Al die tijd kreeg u op regelmatige basis anonieme telefonische bedreigingen. In de loop van 2019 werden deze zelfs frequenter. Jullie besloten om te vluchten. Uw echtgenote en kinderen verlieten Noord-Macedonië op 19 november 2019 en trokken naar uw schoonouders in Frankfurt (Duitsland). U bleef nog enkele weken in Noord-Macedonië om uw ontslag te regelen. U stopte met uw werk voor de politie op 10 december 2019, verliet dezelfde dag Noord-Macedonië en reisde via Servië en Kosovo naar Duitsland waar u uw vrouw en kinderen vervoegde en drie weken bij uw schoonouders verbleef. Jullie reisden vervolgens op 8 januari 2020 samen naar België en dienden er een verzoek om internationale bescherming in op 13 januari 2020. Bij een eventuele terugkeer naar Noord-Macedonië vreest u dat u of uw gezin gedood zullen worden omwille van uw aanhoudende onderzoek naar de moord op uw oom. Ter staving van uw identiteit en/of uw asielmotieven legde u volgende documenten neer: uw origineel paspoort; uw geboorteakte; uw huwelijksakte; uw universitair diploma; een foto van u met uw oom op uw huwelijksdag; enkele foto's van de begrafenis van uw oom; enkele foto's van een betoging kort na de moord op uw oom; enkele foto's van een betoging in 2016 of 2017 naar aanleiding van het onderzoek naar de moord op uw oom; een ontvangstbewijs van materiaal in het kader van uw werk bij de politie, d.d. 19 oktober 2008; twee opleidingsattesten in het kader van uw werk voor de Noord-Macedonische politie, uitgereikt in oktober 2010 en mei 2014; uw overplaatsingsbrief d.d. 17 oktober 2018 waaruit blijkt dat u naar een andere lokale eenheid overgeheveld wordt; enkele foto's van een incident op 23 april 2019 waarbij u uw been brak; uw persoonlijke ontslagverklaring bij de Noord-Macedonische politie d.d. 10 december 2019; een bewijs van afgifte van materiaal in het kader van uw werk bij de politie d.d. 10 december 2019; en enkele medische documenten waaruit blijkt dat u een oogaandoening heeft waarvoor u in 2018 en 2019 werd geopereerd.

Op 30 april 2020 verklaarde het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) uw verzoek en dat van uw echtgenote kennelijk ongegrond. U maakte immers niet aannemelijk dat u na het overlijden van uw oom op eigen initiatief het overlijden verder heeft onderzocht, met hulp van uw collega's. U diende tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). Per arrest van 20 mei 2021 (arrestnr. 254.810) werd uw beroep echter verworpen en de beoordeling van het CGVS werd volledig gevolgd door de RvV.

Zonder België te hebben verlaten sinds uw eerste verzoek dienden u en uw echtgenote op 12 juli 2021 een tweede verzoek in. In het kader van uw tweede verzoek blijft u bij uw eerdere verzoeksmotieven en u herhaalt uw vrees omwille van uw aanhoudende onderzoek naar de moord op uw oom. U legt ter

staving van uw tweede verzoek volgende documenten neer: het vonnis van de rechtbank in Kumanovë inzake de moord op uw oom (d.d. 19/05/2017), een vertrouwelijke document van het Ministerie van Binnenlandse Zaken van Noord-Macedonië (d.d.19/02/2021), en een briefomslag.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u in het kader van uw huidige verzoek om internationale bescherming steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw vorige eerste verzoek heeft uiteengezet (verklaring volgend verzoek Z.R. (...) d.d. 30/07/2021, hierna verklaring volgend verzoek R. (...), vraag 16,18-19, 22-23). In dit verband dient vooreerst benadrukt te worden dat uw eerste verzoek door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot kennelijke ongegrondheid omdat er geen geloof kon worden gehecht aan uw verzoeksmotieven. Zo bezat u nauwelijks enige kennis betreffende het officiële onderzoek of de gerechtelijke procedures die hierop volgden, ontweek u in de eerste plaats vragen hierover en stelde hierna niet te weten wie de leiding had van het gevoerde politieonderzoek, stelde u dat een betrokken rechter zelf banden had met de BDI en hierdoor afstand nam, maar kon u diens naam niet weergeven noch er enig bewijs van neerleggen, wist u niet wanneer het vonnis in eerste aanleg werd uitgesproken, wat de officiële reden was voor de volgens u te lichte straf, of corruptie werd aangehaald, tot hoeveel jaar de moordenaar in beroep was veroordeeld of wie de rechter in beroep was. Dat u dit alles niet wist, is niet ernstig. Het betoog dat u geen rechten heeft gestudeerd doet hier geen afbreuk aan, des te meer gelet op uw persoonlijke betrokkenheid bij de zaak en uw carrière bij de Noord-Macedonische politie, waardoor minstens een basiskennis kan en mag worden verwacht. Dit alles doet afbreuk aan uw verklaringen een persoonlijk onderzoek te hebben ingesteld. Deze vaststelling werd verder bevestigd door uw ontwijkende en vage verklaringen. Zo slaagde u er niet in ook maar één concreet voorbeeld te geven van een onderzoeksdaad die u zou hebben gesteld, stelde u van een drietal collega's te hebben gehoord dat er sprake was van een derde wapen hoewel u slechts twee van deze drie collega's bij naam kan noemen, wat bevreemdend is gezien het om collega's gaat, stelde u eerst dat u deze info ging aankaarten bij uw hiërarchisch meerdere en stelde u dit uiteindelijk niet te hebben gedaan, geraakt u, bij de vraag waarom u dit niet heeft gedaan, niet verder dan het verwijzen naar de politieke benoemingen van alle hoge functionarissen, meldde u dit niet aan de pers omdat u dit niet durfde, wat niet in overeenstemming is met de vaststelling dat u er niet voor terugdeinsde om deel te nemen aan betogingen waarbij u herkenbaar in beeld kon komen, stelde u uw bevindingen wel met de advocaat van uw oom te hebben gedeeld, maar legt u geen stukken neer omtrent het vonnis, het arrest of het verzoekschrift van deze advocaat, waardoor deze beweringen niet kunnen worden nagegaan, legde u in het geheel geen enkel stuk neer van uw beweerde zoektocht naar de ware toedracht van uw ooms overlijden en antwoordde u ontwijkend op de vraag waarom u geen andere elementen en bevindingen kon aanbrengen buiten dat u over het derde wapen had gehoord. Gezien bovenstaande vaststellingen hechtte de commissaris-generaal evenmin geloof aan de telefonische bedreigingen die u stelde te hebben ontvangen. Zo antwoordde u eerst driemaal ontwijkend om nadien vaagweg aan te geven dat deze in 2016 zijn begonnen, stelde u dat uw echtgenote verschillende jaren elke twee of drie maanden dreig telefoons kreeg, de eerste keer enkele maanden nadat u zelf uw eerste dreig telefoon kreeg, maar sprak uw echtgenote dit tegen en gaf zij aan dat ze in totaal maar tweemaal werd opgebeld en dat de dreig telefoons niet in 2016 zijn gestart maar zes maanden nadat zij is aangevallen en verkracht, wijzigde u noch uw echtgenote jullie telefoonnummer, omdat jullie een abonnement hadden en niet zwak wilden lijken, waarbij het evenwel niet overtuigde dat u en uw echtgenote vier jaar lang doodbedreigingen ondergingen, louter om niet zwak te lijken,

verklaarde uw echtgenote vervolgens dat zij haar telefoonnummer wel had gewijzigd en toen geen dreig telefoons meer ontving. Verder strookte uw gedrag niet met een vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade. Zo deed u nooit aangifte van de telefonische bedreigingen omwille van de macht van uw tegenstanders maar nam u ook geen enkele maatregel om u en uw gezin te beschermen, volstaat het niet dat u stelde in rechtvaardigheid te geloven, kan van een politieagent worden verwacht dat hij de nodige maatregelen zou treffen om zichzelf en zijn gezin in veiligheid te brengen, bleven jullie na de aanvang van de bedreigingen in het jaar 2015 nog vier jaar lang in Kumanovë wonen totdat jullie in december 2019 Noord-Macedonië hebben verlaten en blijkt dat uw kinderen in 2018 en 2019 verschillende keren naar het buitenland zijn gereisd. Verder werd er nog op gewezen dat uw oom, de broer van de vermoorde oom, die tijdens de rechtszaak een leidende rol opnam, nog steeds in Kumanovë woonde met zijn vrouw en kinderen en gaf u aan dat hij tot op heden nog geen problemen in Noord-Macedonië ondervond. U maakte het zodus helemaal niet aannemelijk dat u na het overlijden van uw oom op eigen initiatief het overlijden verder heeft onderzocht, met hulp van uw collega's.

In haar arrest van 20 mei 2021 (arrestnr. 254.810) bevestigde de RvV de beoordeling van het CGVS integraal. U diende geen cassatieberoep in. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige verzoek en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden. In uw huidige tweede verzoek dient namelijk vastgesteld te worden dat u louter verwijst naar uw verklaringen uit uw vorige aanvraag. Zo stelt u opnieuw dat u een vrees koestert omwille van uw aanhoudende onderzoek naar de moord op uw oom (verklaring volgend verzoek R. (...), vraag 16 & 23). Door het louter herhalen van dezelfde reeds beoordeelde verklaringen en motieven uit uw vorige aanvraag kan u vanzelfsprekend geen nieuw licht laten schijnen op de gedane vaststellingen van het CGVS en de RvV in het kader van uw voorgaande verzoek en deze herhalingen zijn dus niet van die aard om de eerder gedane vaststellingen op te heffen.

De door u neergelegde documenten zijn evenmin in staat voorafgaande constatering ongedaan te maken. Op de eerste plaats dient benadrukt te worden dat er aan de moord op uw oom an sich niet wordt getwijfeld. Doch het vonnis van de rechtbank in Kumanovë inzake de moord op uw oom (d.d. 19/05/2017) en uw verklaringen hieromtrent zijn niet van die aard om de voornoemde vaststellingen te wijzigen (verklaring volgend verzoek R. (...), vraag 16 & 18). Bovendien is het opmerkelijk dat u dit vonnis pas na al deze tijd kan voorleggen, maar ook dat het vonnis geen officiële stempels en handtekeningen bevat, wat de bewijswaarde ervan uiteraard zeer relatief maakt. Dat u dit vonnis op een clandestiene wijze zou hebben verkregen, doet hier geen afbreuk aan (verklaring volgend verzoek R. (...), vraag 16 & 18). Daarnaast roept het vertrouwelijke document van het Ministerie van Binnenlandse Zaken van Noord-Macedonië (d.d. 19/02/2021), waarin uw arrestatie bevolen wordt, heel wat vragen op. Zo is het vreemd dat dit document pas werd opgesteld meer dan een jaar nadat u uw werk bij de politie stopzette en u Noord-Macedonië definitief verliet. Het is niet aannemelijk dat dit intern document pas na al die tijd zou worden opgemaakt. Het doel van dit eenvoudige document bestaat er toch in u op te sporen. In die zin is de rijkelijk late opstelling ervan toch verbazend daar het zijn doel, namelijk u opsporen, op die manier tenietdoet. Bovendien is het ook opmerkelijk dat het document pas in juni 2021 u ter oren en in uw bezit is gekomen (verklaring volgend verzoek R. (...), vraag 18). Het intern document werd opgesteld op 19 februari 2021 en het arrest van de RvV dateert van 20 mei 2021 (arrestnr. 254.810). Op die manier is het opvallend dat uw ex-collega van wie u het document heeft verkregen, u niet eerder over dit arrestatiebevel inlichtte en u het stuk niet eerder overmaakte. Aangezien deze ex-collega actief is bij de politie, en dus deel uitmaakt van de autoriteiten die u middels dit document dienen op te sporen, mag het vreemd heten dat u er niet sneller van op de hoogte was. Voorts moet worden vastgesteld dat gezien uw contacten met uw ex-collega bij de politie, dit document gemakkelijk op uw vraag gefabriceerd kan zijn. Dit document kan namelijk eenvoudigweg worden ingevuld en opgemaakt door uw ex-collega. Kortom de bewijswaarde van dit stuk is relatief. Om bewijskrachtig te zijn dienen documenten te kaderen in een geloofwaardig en coherent relaas, hetgeen hier geenszins het geval is. De briefomslag toont ten slotte louter aan dat u documenten vanuit Noord-Macedonië werden opgestuurd.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen. Uit het voorgaande volgt dat ook het tweede verzoek van uw echtgenote als niet-ontvankelijk moet worden beoordeeld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker voert in zijn “**BEROEP TOT NIETIGVERKLARING**” in een enig middel de schending aan van “artikel 57/6/2 Vreemdelingenwet, artikel 48/3 en 48/4 Vreemdelingenwet in samenhang met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, met name de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel alsook in samenhang met artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen”.

Verzoeker vangt zijn betoog aan met een algemene en theoretische uiteenzetting omtrent de aangevoerde bepalingen en beginselen. In dit kader geeft hij onder meer op algemene wijze aan dat de bestreden motivering ontoereikend en onvoldoende (nauwkeurig) zou zijn.

Vervolgens betoogt verzoeker:

“Verwerende partij stelt allereerst dat verzoeker geen nieuwe elementen heeft aangebracht, terwijl zij zelf heeft aangehaald dat verzoeker verschillende nieuwe documenten heeft neergelegd.

Dat er onvoldoende rekening is gehouden met deze nieuwe documenten.

Verwerende partij stelt tevens verder dat het eerste verzoek van verzoeker ongegrond was omdat verzoeker over bepaalde zaken weinig kennis had. Verwerende partij stelt dat verzoeker geen kennis had van het onderzoek en de gerechtelijke procedures, doch verwijst niet naar de manier van onderzoek in Noord-Macedonië en het al dan niet geheime karakter ervan. Verder verwacht verwerende partij dat verzoeker kennis heeft van de gerechtelijke procedures, doch houdt geen rekening met de omstandigheden waarin deze zijn gebeurd en de hoeveelheid informatie die verzoeker zou gekregen hebben van de Noord-Macedonische autoriteiten.

Verder baseert verwerende partij zich op de stelling dat verzoeker geen namen kent van verschillende personen, zoals de persoon die de leiding had over het politieonderzoek en de rechter die banden had met de BDI en afstand had genomen, dat verzoeker niet de juiste datum wist van de uitspraak van het vonnis in eerste aanleg en wat de reden was voor de lichte straf. Verwerende partij heeft allereerst geen onderzoek gedaan naar de hoeveelheid informatie die men meekrijgt bij dit soort onderzoeken in Noord-Macedonië. Verder is er geen specifiek onderzoek gebeurd naar de aanwezigheid van corruptie bij dit soort onderzoeken. Er wordt tevens niet gemotiveerd door verwerende partij waarom het niet weten van een exacte datum of het niet weten van een naam van een bepaalde persoon afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van het verhaal van verzoeker, dat zich voor het overige steunt op verschillende documenten en zeer omstandig is uitgelegd door verzoeker. Wat de reden voor de lichte straf betreft, kan gesteld worden dat, indien verwerende partij voldoende onderzoek zou hebben gedaan, zij wel degelijk de link had kunnen trekken tussen de corruptie waaromtrent verzoeker een zeer duidelijke uitleg heeft gegeven en de lichte straf. Verwerende partij heeft hierbij tevens nagelaten om een onderzoek te doen naar de straffen die normaal gezien voor desbetreffende feiten in Noord-Macedonië worden uitgesproken en naar het verschil in straffen voor dezelfde feiten in gelijkaardige zaken zoals deze, namelijk waar het slachtoffer een politieke tegenstander is.

Verder kan eveneens gesteld worden dat de stelling dat het verhaal van verzoeker ongeloofwaardig is omdat hij niet alle politiemensen bij naam kan noemen zoveel jaren na de feiten onvoldoende motivering is.

Tevens is de uitleg van verzoeker omtrent het feit waarom hij geen aangifte heeft gedaan, namelijk de vrees voor het leven van hem en zijn gezin en de politieke benoemingen van de gezaghebbers bij de politie, een zeer afdoende uitleg.

Verder baseert verwerende partij zich op de stelling dat er discrepanties zouden zijn in de verhalen van verzoeker en in de verhalen van zijn echtgenote. Deze vermeende discrepanties baseren zich louter over het aantal keer dat zij dreig telefoons hebben ontvangen en wat de exacte periode is tussen deze dreig telefoon. Gelet op het feit dat verzoeker en zijn echtgenote verschillende dreig telefoons hebben gekregen en het feit dat de periode verschillende maanden betrof, kan gesteld worden dat dit een onvoldoende motivering is waarom verwerende partij geen geloof zou hechten aan het verhaal van verzoeker.

Verwerende partij stelt dat verzoeker geen maatregelen heeft getroffen om zijn gezin te beschermen.

Verzoeker heeft zeer duidelijk gezegd dat hulp van politie niet mogelijk was, gelet op het feit dat hij vreesde dat dit alles alleen maar erger zou maken en het feit dat de gezaghebbers bij de politie politiek benoemd waren en er dus een kans was dat zij meewerkten met de personen die een bedreiging vormden voor verzoeker en zijn gezin. De collega's van verzoeker hadden hem zelf aangeraden om niet naar de gezaghebbers van de politie te stappen, aangezien dit alles erger zou maken. Verzoeker heeft uiteindelijk een zeer drastische maatregel genomen om zichzelf en zijn gezin te beschermen, namelijk vluchten en bescherming in een ander land aanvragen. Het feit dat verwerende partij dit echter aanhaalt als staving van haar beslissing, toont aan dat er niet alleen onvoldoende onderzoek is gebeurd naar de specifieke situatie van verzoeker, maar tevens dat de motivering onvoldoende is.

Verwerende partij stelt nu dat geen enkel nieuw element werd neergelegd door verzoeker tijdens zijn volgende asielaanvraag.

Het gaat hier wel degelijk om 'nieuwe' elementen die relevant zijn aangezien het gaat om de problemen die verzoeker heeft gekend in land van herkomst.

De situatie in het land van herkomst van verzoeker is niet verbeterd. Verzoeker loopt nog altijd risico om vermoord te worden, aangezien de personen die hem en zijn gezin hebben bedreigd nog steeds de macht hebben.

Verwerende partij heeft geen rekening gehouden met de concrete situatie van verzoeker.

Verwerende partij verwijst louter naar de verklaring van verzoeker en stelt dat deze ongeloofwaardig is, maar motiveert haar beslissing niet.

Dat er geen gedegen onderzoek is gebeurd naar de concrete problemen waarmee verzoeker werd geconfronteerd.

Deze motivering is ontoereikend daar men zich hierbij de vraag kan stellen of enkel het bestempelen van de verklaring van verzoeker als ongeloofwaardig als beslissend criterium worden beschouwd, zonder enig onderzoek naar de concrete situatie van verzoeker.

Dat de motivering van verwerende partij dan ook niet juist is.

Dat verwerende partij had moeten nagaan in het licht van deze nieuwe elementen – aangezien verwerende partij wel degelijk ten onrechte heeft geconcludeerd dat dit geen nieuwe elementen zijn - of verzoeker nu in aanmerking zou komen voor toepassing van art. 48/3 of art. 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De bestreden beslissing bevat aldus geen afdoende motivering en komt tekort aan de zorgvuldigheidplicht die men mag verwachten in elk concreet geval.

(...)

Uit het voorgaande blijkt dat de bestreden beslissing niet juist of juridisch aanvaardbaar is en dat zij steunt op onjuiste, juridisch onaanvaardbare en onwettige motieven en dat zij derhalve niet behoorlijk naar recht gemotiveerd is.

Dat het middel dan ook ernstig en gegrond is."

2.2. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande:

"Bovenstaand verzoek ontvankelijk en gegrond te verklaren.

Dienvolgens de beslissing van het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van niet-ontvankelijkheid van het (volgend) verzoek om internationale bescherming van 30/08/2021 nietig te verklaren.

Dienvolgens vast te stellen dat voldaan is aan de criteria van de Conventie van Genève om verzoeker de vluchtelingenstatus toe te kennen, minstens vast te stellen dat voldaan is aan de criteria van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2.3. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog geen stukken of documenten bij het voorliggende verzoekschrift.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. Dient, waar verzoeker vraagt om de nietigverklaring van de bestreden beslissing te bevelen, vooreerst te worden opgemerkt dat de Raad op grond van artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1°, 2° en 3° van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet) de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen slechts kan bevestigen, hervormen, of, in bepaalde gevallen, vernietigen.

3.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft verder tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze kent en aan inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.3. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht wordt gesteld dat in zijner hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

3.4. De bestreden beslissing is geschraagd op artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek onvankelijk.

Bij het in het eerste lid bedoelde onderzoek houdt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in voorkomend geval rekening met het feit dat de verzoeker zonder geldige uitleg heeft nagelaten, tijdens de vorige procedure, in het bijzonder bij het aanwenden van het in artikel 39/2 bedoelde rechtsmiddel, de elementen te doen gelden die de indiening van zijn volgend verzoek rechtvaardigen”.

In het licht van het voormelde wetsartikel, wordt in de bestreden beslissing vooreerst met recht gemotiveerd:

“In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u in het kader van uw huidige verzoek om internationale bescherming steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw vorige eerste verzoek heeft uiteengezet (verklaring volgend verzoek Z.R. (...) d.d. 30/07/2021, hierna verklaring volgend verzoek R. (...), vraag 16,18-19, 22-23). In dit verband dient vooreerst benadrukt te worden dat uw eerste verzoek door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot kennelijke ongegrondheid omdat er geen geloof kon worden gehecht aan uw verzoeksmotieven. Zo bezat u nauwelijks enige kennis betreffende het officiële onderzoek of de gerechtelijke procedures die hierop volgden, ontweek u in de eerste plaats vragen hierover en stelde hierna niet te weten wie de leiding had van het gevoerde politieonderzoek, stelde u dat een betrokken rechter zelf banden had met de BDI en hierdoor afstand nam, maar kon u diens naam niet weergeven noch er enig bewijs van neerleggen, wist u niet wanneer het vonnis in eerste aanleg werd uitgesproken, wat de officiële reden was voor de volgens u te lichte straf, of corruptie werd aangehaald, tot hoeveel jaar de moordenaar in beroep was veroordeeld of wie de rechter in beroep was. Dat u dit alles niet wist, is niet ernstig. Het betoog dat u geen rechten heeft gestudeerd doet hier geen afbreuk aan, des te meer gelet op uw persoonlijke betrokkenheid bij de zaak en uw carrière bij de Noord-Macedonische politie, waardoor minstens een basiskennis kan en mag

worden verwacht. Dit alles doet afbreuk aan uw verklaringen een persoonlijk onderzoek te hebben ingesteld. Deze vaststelling werd verder bevestigd door uw ontwijkende en vage verklaringen. Zo slaagde u er niet in ook maar één concreet voorbeeld te geven van een onderzoeksdaad die u zou hebben gesteld, stelde u van een drietal collega's te hebben gehoord dat er sprake was van een derde wapen hoewel u slechts twee van deze drie collega's bij naam kan noemen, wat bevreemdend is gezien het om collega's gaat, stelde u eerst dat u deze info ging aankaarten bij uw hiërarchisch meerdere en stelde u dit uiteindelijk niet te hebben gedaan, geraakt u, bij de vraag waarom u dit niet heeft gedaan, niet verder dan het verwijzen naar de politieke benoemingen van alle hoge functionarissen, meldde u dit niet aan de pers omdat u dit niet durfde, wat niet in overeenstemming is met de vaststelling dat u er niet voor terugdeinsde om deel te nemen aan betogingen waarbij u herkenbaar in beeld kon komen, stelde u uw bevindingen wel met de advocaat van uw oom te hebben gedeeld, maar legt u geen stukken neer omtrent het vonnis, het arrest of het verzoekschrift van deze advocaat, waardoor deze beweringen niet kunnen worden nagegaan, legde u in het geheel geen enkel stuk neer van uw beweerde zoektocht naar de ware toedracht van uw ooms overlijden en antwoordde u ontwijkend op de vraag waarom u geen andere elementen en bevindingen kon aanbrengen buiten dat u over het derde wapen had gehoord. Gezien bovenstaande vaststellingen hechtte de commissaris-generaal evenmin geloof aan de telefonische bedreigingen die u stelde te hebben ontvangen. Zo antwoordde u eerst driemaal ontwijkend om nadien vaagweg aan te geven dat deze in 2016 zijn begonnen, stelde u dat uw echtgenote verschillende jaren elke twee of drie maanden dreig telefoons kreeg, de eerste keer enkele maanden nadat u zelf uw eerste dreig telefoon kreeg, maar sprak uw echtgenote dit tegen en gaf zij aan dat ze in totaal maar tweemaal werd opgebeld en dat de dreig telefoons niet in 2016 zijn gestart maar zes maanden nadat zij is aangevallen en verkracht, wijzigde u noch uw echtgenote jullie telefoonnummer, omdat jullie een abonnement hadden en niet zwak wilden lijken, waarbij het evenwel niet overtuigde dat u en uw echtgenote vier jaar lang doodbedreigingen ondergingen, louter om niet zwak te lijken, verklaarde uw echtgenote vervolgens dat zij haar telefoonnummer wel had gewijzigd en toen geen dreig telefoons meer ontving. Verder strookte uw gedrag niet met een vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade. Zo deed u nooit aangifte van de telefonische bedreigingen omwille van de macht van uw tegenstanders maar nam u ook geen enkele maatregel om u en uw gezin te beschermen, volstaat het niet dat u stelde in rechtvaardigheid te geloven, kan van een politieagent worden verwacht dat hij de nodige maatregelen zou treffen om zichzelf en zijn gezin in veiligheid te brengen, bleven jullie na de aanvang van de bedreigingen in het jaar 2015 nog vier jaar lang in Kumanovë wonen totdat jullie in december 2019 Noord-Macedonië hebben verlaten en blijkt dat uw kinderen in 2018 en 2019 verschillende keren naar het buitenland zijn gereisd. Verder werd er nog op gewezen dat uw oom, de broer van de vermoorde oom, die tijdens de rechtszaak een leidende rol opnam, nog steeds in Kumanovë woonde met zijn vrouw en kinderen en gaf u aan dat hij tot op heden nog geen problemen in Noord-Macedonië ondervond. U maakte het zodus helemaal niet aannemelijk dat u na het overlijden van uw oom op eigen initiatief het overlijden verder heeft onderzocht, met hulp van uw collega's.

In haar arrest van 20 mei 2021 (arrestnr. 254.810) bevestigde de RvV de beoordeling van het CGVS integraal. U diende geen cassatieberoep in. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige verzoek en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt."

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven niet één concreet en dienstig argument aan. Geheel ten onrechte tracht hij het gegeven dat de weigeringsmotieven die ten grondslag lagen van de negatieve beslissing van verweerder in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming en die door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bij het voornoemde arrest integraal werden bevestigd, in de heden voorliggende bestreden beslissing opnieuw worden opgesomd namelijk aan te grijpen om deze motieven aan te vechten en om te trachten deze inhoudelijk te weerleggen. Verzoeker kan zijn voorliggende, tweede verzoek om internationale bescherming en het *in casu* voorliggende verzoekschrift niet aanwenden om een vorm van beroep in te dienen tegen de vaststellingen die reeds in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming werden gedaan door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en die door de Raad werden bevestigd in het hoger aangehaalde arrest. Eens de Raad een arrest over een bepaald verzoek om internationale bescherming heeft geveld, heeft de Raad wat dat verzoek betreft zijn rechtsmacht immers uitgeput. Bij een beoordeling van een later verzoek om internationale bescherming mag hij derhalve niet opnieuw uitspraak doen over het eerdere verzoek om internationale bescherming. Dit neemt echter niet weg dat de Raad bij de beoordeling van een later verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met de elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van het eerdere verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd. De Raad kan zich dus op geheel

het administratief dossier steunen en bijvoorbeeld ook een vergelijking maken tussen verklaringen die in de opeenvolgende verzoeken om internationale bescherming zijn afgelegd.

Met betrekking tot de nieuwe elementen waarop verzoeker zich beroept in het kader van zijn huidige, tweede verzoek om internationale bescherming, wordt in de bestreden beslissing voorts geheel terecht gesteld:

“Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden. In uw huidige tweede verzoek dient namelijk vastgesteld te worden dat u louter verwijst naar uw verklaringen uit uw vorige aanvraag. Zo stelt u opnieuw dat u een vrees koestert omwille van uw aanhoudende onderzoek naar de moord op uw oom (verklaring volgend verzoek R. (...), vraag 16 & 23). Door het louter herhalen van dezelfde reeds beoordeelde verklaringen en motieven uit uw vorige aanvraag kan u vanzelfsprekend geen nieuw licht laten schijnen op de gedane vaststellingen van het CGVS en de RvV in het kader van uw voorgaande verzoek en deze herhalingen zijn dus niet van die aard om de eerder gedane vaststellingen op te heffen.

De door u neergelegde documenten zijn evenmin in staat voorafgaande constatering ongedaan te maken. Op de eerste plaats dient benadrukt te worden dat er aan de moord op uw oom an sich niet wordt getwijfeld. Doch het vonnis van de rechtbank in Kumanovë inzake de moord op uw oom (d.d. 19/05/2017) en uw verklaringen hieromtrent zijn niet van die aard om de voornoemde vaststellingen te wijzigen (verklaring volgend verzoek R. (...), vraag 16 & 18). Bovendien is het opmerkelijk dat u dit vonnis pas na al deze tijd kan voorleggen, maar ook dat het vonnis geen officiële stempels en handtekeningen bevat, wat de bewijswaarde ervan uiteraard zeer relatief maakt. Dat u dit vonnis op een clandestiene wijze zou hebben verkregen, doet hier geen afbreuk aan (verklaring volgend verzoek R. (...), vraag 16 & 18). Daarnaast roept het vertrouwelijke document van het Ministerie van Binnenlandse Zaken van Noord-Macedonië (d.d. 19/02/2021), waarin uw arrestatie bevolen wordt, heel wat vragen op. Zo is het vreemd dat dit document pas werd opgesteld meer dan een jaar nadat u uw werk bij de politie stopzette en u Noord-Macedonië definitief verliet. Het is niet aannemelijk dat dit intern document pas na al die tijd zou worden opgemaakt. Het doel van dit eenvoudige document bestaat er toch in u op te sporen. In die zin is de rijkelijk late opstelling ervan toch verbazend daar het zijn doel, namelijk u opsporen, op die manier tenietdoet. Bovendien is het ook opmerkelijk dat het document pas in juni 2021 u ter oren en in uw bezit is gekomen (verklaring volgend verzoek R. (...), vraag 18). Het intern document werd opgesteld op 19 februari 2021 en het arrest van de RvV dateert van 20 mei 2021 (arrestnr. 254.810). Op die manier is het opvallend dat uw ex-collega van wie u het document heeft verkregen, u niet eerder over dit arrestatiebevel inlichtte en u het stuk niet eerder overmaakte. Aangezien deze ex-collega actief is bij de politie, en dus deel uitmaakt van de autoriteiten die u middels dit document dienen op te sporen, mag het vreemd heten dat u er niet sneller van op de hoogte was. Voorts moet worden vastgesteld dat gezien uw contacten met uw ex-collega bij de politie, dit document gemakkelijk op uw vraag gefabriceerd kan zijn. Dit document kan namelijk eenvoudigweg worden ingevuld en opgemaakt door uw ex-collega. Kortom de bewijswaarde van dit stuk is relatief. Om bewijskrachtig te zijn dienen documenten te kaderen in een geloofwaardig en coherent relaas, hetgeen hier geenszins het geval is. De briefomslag toont ten slotte louter aan dat u documenten vanuit Noord-Macedonië werden opgestuurd.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan.

Door andermaal en op louter algemene wijze te herhalen dat zijn situatie in zijn land niet zou zijn verbeterd, dat hij er *“nog altijd risico”* zou lopen om te worden vermoord en dat de personen die hem bedreigden *“nog steeds”* de macht zouden hebben, ontkracht verzoeker deze motieven vooreerst immers hoegenaamd niet.

Door op algemene, niet nader uitgewerkte en ongefundeerde wijze te beweren dat zijn concrete situatie onvoldoende zou zijn onderzocht, dit zonder enige verdere duiding, doet verzoeker aan de voormelde motieven ook op generlei wijze afbreuk. Integendeel gaat hij hiermee aan deze motieven kennelijk voorbij.

Voor het overige vergenoegt verzoeker zich ertoe om te benadrukken dat hij verschillende nieuwe documenten heeft neergelegd en daarbij boudweg aan te geven *“Dat er onvoldoende rekening is gehouden met deze nieuwe documenten”*. Ook deze algemene bewering vormt een loutere en aperte miskennis van en doet geenszins afbreuk aan de inhoud van de bestreden beslissing. Verzoeker kan met deze algemene bewering hoegenaamd niet volstaan om de voormelde, concrete, pertinente en terechte motieven inzake de door hem neergelegde, nieuwe documenten, te ontkrachten.

Bijgevolg blijven de voormelde motieven onverminderd overeind en wordt verweerder hierin door de Raad integraal bijgetreden.

3.5. In acht genomen hetgeen voorafgaat, zijn er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde en legt verzoeker geen nieuwe elementen of feiten voor die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor de erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

Derhalve heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van zijn (volgend) verzoek om internationale bescherming.

3.6. Verzoeker duidt voor het overige niet op welke wijze het zorgvuldigheidsbeginsel *in casu* en door de bestreden beslissing zou zijn geschonden. Derhalve wordt ook de schending van dit beginsel niet op dienstige wijze aangevoerd.

3.7. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig maart tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT